

ELS TREVALLS SE PUBLI-
QUEN BAIX LA RESPON-
SABILITAT DE LLURS
AUTORS
NO'S RETORNEN ELS ORI-
GINALS

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

RAMBLA DE SANT JOAN, 50, BAIXOS — TELÉFON 255

TARRAGONA. Diumenge, 27 de Gener de 1918

ESTABLIMENT TIPOGRÀFIC:
LLORENS I CABRÉ — CARRER DE FORTUNY, NÚM. 4

Els traidors

N'hi ha de moltes mènes. I no es pas la menys nombrosa la de aquells qui resten inconeguts. Cal guardar-se d'aquests més que dels altres, sobre tot en política.

Veurà a l'hora de l'exit molta gent qui us allargarà la mà i omplirà d'el logis. Aneu prenent nota dels noms i quan vinga un moment d'adversitat, repasseu la llista. Quants no'n trobareu a faltar de aquells qui aplaudien frenèticament!

Però'l traidor tipo es el qui, comesa la mala acció, preten justificar-la, i encara cerca en la santedat dels ideals un motiu per a acusar als altres d'inconseqüència o de desleialtat.

El temps, esborrant o esmortint la netedat dels fets, i la poca memòria de les masses populars, propicies per altra banda a la sugestió, permeten a n'aquesta mena de traidors intentar la seva reabilitació.

Convé, doncs, no oblidarlos. El despreci es bona arma per a combatre'ls de moment. Mes, es indispensable utilitzar tots els mitjans per a evitar un nou enlairament que'ls faciliti la reincidència.

Subsistències

El conflicte de les subsistències, malgrat els optimismes del corresponent de *La Publicidad* està viu, en peu i sens millora.

Els queviures no han disminuit, ni amb tassa ni sens tassa; el preu es tan el·levat are com avans; si, momentàniament se ha suministrat al senyalat per el *Bando*, ha estat devant la força o devant la intimidació violenta.

I és que la Junta de Subsistències amb son pintoresc *Bando* ha deixat portalada oberta a totes les interpretacions, o quan no, li ha mancat energetia per a fer-lo cumplir.

A Tarragona, en tot lo que va de setmana, no se ha venut en els mercats, ni en els establiments, carn de moltó, i això ben palesament diu què la J. de S. dictà una tassa injusta, que, donat el malestar dels moments actuals es d'una tremenda responsabilitat.

La deducció es ben clara.

La J. de S. senyala un preu determinat a la carn de moltó.

Els carnícers diuen que no hi poden vendre a n'aqueell preu per ésser rius, i deixin de sacrificar i de acudir al mercat.

Si els abasteixadors tenen raó, com queda la Junta?

Si te raó la Junta, per què consent que els mercats quedin desproveïts?

I preguntem més. Si Tarragona que de sa manset ja tot-hom ni fa escambell, ja n'estem tips de la *morigrada ciutat*! — si el poble de Tarragona, repetim, al veure les taules dels abasteixadors desertes en un moment de rabia, que també en te Tarragona de rabia, se hagueren llençat contra els carnícers, qui en tindria la culpa?

Per nosaltres, la Junta de Subsistències, per no dictar una tassa justa i equilibrada amb el demés articles.

La Junta, per no assessorar-se de persones o entitats coneixedores del mercat.

Una prova d'això n'es el peix.

De la Junta de Subsistències en forma part, el peixater Sr. Prat amb sa calitat d'Alcalde majorista, doncs bé, al peix ningú li din res. I no ens vinguin en que es article de luxe. Quan al mercat hi ha abundància de peix, cas que succeeix molt poques vegades ja que tot s'envia a fora, és quan fins el pobres, l'obrer i la classe mitja en pot menjar, ademés que produeix la baixa dels menuts de gallina, el bacallà i quan no, sa abundància fora un alivio i un medi més. Tindria de evitar-se l'envi de peix a fora de Tarragona fins a deixar ben surtit nostres

mercats, a uns preus de tassa prudencials. A ben segur que la Junta ni ens escoltarà perque fins a tant arriba el cacicat den Prat.

No volém acabar sens dir que la missió de les Junes de Subsistències Provincials o locals les trovem esquifides i pobres. Hi ha que buscar el mal aont comensi, mentre els grans acaparadors, els grans i petits naviers guanyen milions i més milions no hi ha ningú que els tassi o que els obligui a contribuir al abaratament de les subsistències, les Junes les empen contra els petits industrials, els últims detallistes, els que continuament han de sopitar les queixes del públic an'aquells, que sembla que s'igan els destinats a ésser carn de canó. Coses d'Espanya!

JOAN DE TARRAGONA.

P. S. Compost el present article llegim que la Junta de Subsistències se ha reunit junt amb el President de la Cambra de Comerç, els de les Cooperatives i els abasteixadors de carn, havent senyalat unes noves tasses, lo que prova la justicia de nostre escrit.

GENÈR

Passa'ny per davant de ma finestra. El sol, com un auzell que se'n va a joc, passa volant pels arbres cada dia; els atmetellers s'han coronat de neu i les mimoses d'or... quina alegria! Darrera la negrò d'aquells xipres suspireja el ponent i mort el dia.

Joan Maragall.

Preludi d'una alba nova, en volva misteriosa del any nou que esclata. Fredor de basardes dels camps eximits de tota infànsia.

I les primeres neus, poblen la ciutat, descendint de muntanya, engarlandant-nos de blancor de gessamí; tot oferint-nos llur conjunt, que captiva com a tendres infants.

Cal gris! L'hermosura de Natura's confón.

L'hermosura s'enviralla en les glassades.

Tot desert de fulles... l'arbreda està nua, i llurs cossos palidejen, mancats d'abrig.

Els camps també.

La gesta es trista i complau tant abismarse en lectures, reposat en l'escalfor d'un foc espateragnador.

Tot prenent comiat el mes, somriu la florida dels atmetellers que'ns ofereix quelcom, que ja'n s'fà propens a un aguait d'esperances!

Preludi d'un any nou... que tant ens pod aguardar il·lusións, son desesperances de records... Gener es un portic d'un any més que'ns aguarda.

Gener devalla, i'l sol fluix dels seus jorns grisos ens conforta.

SALVADOR TORRELL I EULALIA.

Gener del 918.

Revifalla de cacics

Des de la constitució de l'Ajuntament que als *Diario de Tarragona* i *La Cruz* se'ls ha girat el cervell, si és que mai n'hagin tingut, que això és també discutible. No saben pas per aon caminen i en sa desesperació han trobat el joc: el del va i vé, o el de *tú me las dards y yo te las daré*, quin èrtig els portarà fatalment confosos, com a defecacions iníquies, allà aon acaba tot lo podrit, tot lo corcat, tot lo despreciable, al munt de les inmundícies.

Tonteria que se li acudeix al Lope traidor, ardit monterillesc den Monteverde, la bilis den Vila, la rabia del Juheu, la hipocrisia de l'armat, i galanades i tot, ja se sab, *toma y daca*, avui tu, demà jo, i vinga inflar el góq aquells diaris locals, pseudo portadors de la veu diaria a nostra desgraciada ciutat.

No més ens hi faltava en Monteverde! Totes les argucies i males arts implantades en el districte de Gandesa tornen a resurgir, més, li advertim que en nosaltres va molt equivocat. Podrà mentir descaradament, transfigurant els fets; podrà valdre's dels mils i mils defectes que la lleïlgació espanyola està plagada, més, lo que no podrà mai, ni Monteverde, ni tota la taifa de cinics que's coregen, burlar-se de Tarragona. Això no ho lograrán, per més influències que tinguin. Nosaltres, amb el poble, tenim la força de

la raó. Guàrdin-se'n tots els corifeus dels diaris cacics i monterils, del dia qu'el poble cansat de tants insults, de tanta embusteria, emplei-hi la raó de la raó de la força!

Allavors de rès els hi valdrà les colletilles de caixó, *la morigerada*, *la culta*, *la...* si, tot lo que volguèu mètentes vos deixessin anar fent.

Lo passat amb l'assumpto dels empleats municipals i els comentaris de la premsa diaria, claman a Deu. Fora de la colla dels verinosos no creiem que a Tarragona, després de llegir la proposició presentada per els regidors de les minories en la penúltima sessió de l'Ajuntament, hi hagués ningú que pogués creure o cridar-se a engany, dels empleats quin cese es demanava; ben clar estava, ténim que retornar als vells temps, per a donar-li la caprichosa interpretació de *La Cruz* i del *Diario de Tarragona* i de la Colla dels verinosos.

Mes no cal trencar si el cap; be prou que els coneix el poble, bé prou que els hi demostra en totes les ocasions llurs simpaties, be prou que veurem els vots que tindrà Vecianeta i Nicolau en les vinentes eleccions, els Diputats de *La Cruz* i del *Diario de Tarragona*, els que tenen tots els recursos, tots els fils, tots els amaganyaments de les llistes i malgrat tot el duo dels traidors a Catalunya, Tarragona els darà la llissó que és mereixent. Aviat tindrem ocasió de saldar competències.

Ens complau també declarar i ho fem amb satisfacció que a Catalunya es raro el cas d'un jutje o d'un secretari com els dibuixats en els precedents articles, degut a què'l caciquisme no ha pogut arrelar tan fonsament. Si, és veritat que falta púli molt encara, moltíssim; es cert que tots ells o sa immensa majoria son polítics; es evident que en ocasions posats enfront del interès polític i el interès de la justícia es decideixen per el primer, qu'es cometan amb sordina les trampes que es poden, petites rateries que encara estan en la seva ma fer i que es difícil, o millor dit, impossible evitar degut a la incultura i àtracs reinant i que per aquesta mateixa incultura que fa ignorar a la gent el medi d'exercir els seus drets, permaneixen ignorades, contribuint amb això inconscientment a que no arribin a coneixement dels seus superiors i puguen ésser castigades sent un estímul per a aquells al veure que la cometran impunament. Empr a Espanya quantes regions estau atacades d'aquell mal! En quantes parts el jutje de primera instància tenen que sostindre lluites ardents amb els que legalment son els seus subordinats, però que per disposar d'uns miserables vots—deguts, ni dir-ho cal, a la coacció, a la por o al àtracs—tenen agafades bastans per a aixecar-se enfront, i persones influyents que'ls presten llur apoi.

Els mateixos defectes que es noten ara, existien ans de la promulgació de vigenta llei, no sols després que la Constitució de 1812, pedra angular sobre la que s'aixeca l'actual edifici del Dret orgànic de Tribunals, va proclamar en els seus articles 242 i següent, que la facultat d'aplicar les lleis civils i criminals era potestat resident en els Tribunals de Justícia amb independència de les Corts i del rei, sens que aquells poguessin exercir altres funcions que jutjar i fer que s'executi lo jutjat, encomanant als alcaldes el paper de conciliador per a evitar els litigis sobre injurias amb l'intervenció de dos homes bons designats per les parts. El reglament provisional per a l'administració de justicia disposava que en cada poble l'alcalde i els seus tinentes exerceixen de jutge de pau o conciliadors procurant l'avinença de les parts; així va continuar la justícia municipal, encomanant-se a funcionaris

de secretaris rurals tenen per a desempenyar les secretaries de que'ns ocupem. Serán ells molt competents en assumpts administratius, desempenyaran ales mil maravelles la secretaria del ajuntament, però van completament a les fosques amb tot lo que al jutjat atany. I no s'observa en moltes el desitj d'aprendre. Sembla més bé que la rutina s'ha ensenyorat dels sens intel·lectes. Prefereixen fer-ho malament ans que consultar. Quantes i quantes vegades tenen els seus superiors que retornar-los-hi's assumptos per a que els refassin! El resultat de tot això es la desorganització en els serveixos. Ja sabem que les lleis d'enujicament, tan civil com criminal, autoritzan als jutges per a imposar-los-hi correccions disciplinaries en forma de multes i sabem també que molts jutges de primera instància no es mostra esquerps, quan el descuit del inferior o la seva falta de competència'l portan a no fer les coses tal com deu, a fer us de tals facultats, però els que son incompetents deuenir, per la seva part, fer un esforç per a posar-se a la deguda altura a fi de poder cumplimentar els serveis quan menys regularment. Per desgracia no es veu tal anisia.

Ens complau també declarar i ho fem amb satisfacció que a Catalunya es raro el cas d'un jutje o d'un secretari com els dibuixats en els precedents articles, degut a què'l caciquisme no ha pogut arrelar tan fonsament. Si, és veritat que falta púli molt encara, moltíssim; es cert que tots ells o sa immensa majoria son polítics; es evident que en ocasions posats enfront del interès polític i el interès de la justícia es decideixen per el primer, qu'es cometan amb sordina les trampes que es poden, petites rateries que encara estan en la seva ma fer i que es difícil, o millor dit, impossible evitar degut a la incultura i àtracs reinant i que per aquesta mateixa incultura que fa ignorar a la gent el medi d'exercir els seus drets, permaneixen ignorades, contribuint amb això inconscientment a que no arribin a coneixement dels seus superiors i puguen ésser castigades sent un estímul per a aquells al veure que la cometran impunament. Empr a Espanya quantes regions estau atacades d'aquell mal! En quantes parts el jutje de primera instància tenen que sostindre lluites ardents amb els que legalment son els seus subordinats, però que per disposar d'uns miserables vots—deguts, ni dir-ho cal, a la coacció, a la por o al àtracs—tenen agafades bastans per a aixecar-se enfront, i persones influyents que'ls presten llur apoi.

Els mateixos defectes que es noten ara, existien ans de la promulgació de vigenta llei, no sols després que la Constitució de 1812, pedra angular sobre la que s'aixeca l'actual edifici del Dret orgànic de Tribunals, va proclamar en els seus articles 242 i següent, que la facultat d'aplicar les lleis civils i criminals era potestat resident en els Tribunals de Justícia amb independència de les Corts i del rei, sens que aquells poguessin exercir altres funcions que jutjar i fer que s'executi lo jutjat, encomanant als alcaldes el paper de conciliador per a evitar els litigis sobre injurias amb l'intervenció de dos homes bons designats per les parts. El reglament provisional per a l'administració de justicia disposava que en cada poble l'alcalde i els seus tinentes exerceixen de jutge de pau o conciliadors procurant l'avinença de les parts; així va continuar la justícia municipal, encomanant-se a funcionaris

administratius, dependents del poder executiu fins la promulgació del R. D. de 22 d'Octubre de 1855, conseqüència de la llei d'enjuiciament civil publicada aquell mateix any. Per virtut del citat R. D. es crearen Jutjats de pau en tots els pobles de la mònarquia, però ben prou varen desapareixer, doncs, la Orde circular de 2 de Gener de 1856 deixà sens efecte's nombraents dels jutges i restituí als alcaldes les funcions judicials en lo civil i en lo criminal. Els seus motius foren com exposa dita Orde que en els nombraents de dits funcionaris, més que a la conveniència del servei de justicia, se havia atès a interessos polítics, continuant el desig d'apartar a tals jutges dels negocis governatius dels pobles.

Així va anant passant el temps, aprovant-se projectes que no arriàran a ésser promulgats fins que per R. D. de 28 de Novembre de 1856 es restabliren els Jutjats de pau amb competències sols en lo civil, ja que la la R. O. de 16 d'Abril de 1857 preveia que dits jutges s'abstinguessin de conèixer en assumptes criminals. En 1886 el senyor Alonso Martínez, ministre allavors de Gracia i Justicia, presentà un projecte de llei que va ésser discutit en el Senat, però que no arrià a aprovar-se. Igual sort tingué el projecte del senyor Fernandez Villaverde de 1901. La opinió aixecava sentides protestes per la intromissió de la política en la elecció dels jutges, quines protestes foren recollides en la Memoria del Fiscal del Tribunal Suprem en 1902, en la que deia:

«Reclutar como regla invariable el personal de jueces municipales entre los más caracterizados partidarios políticos, promovedores y mantenidos de las divisiones y de las luchas de localidad, es someter a los vencidos a una servidumbre irritante y preparar su espíritu a represalias y venganzas cuando la fortuna se cansa, que no suele tardar mucho, de serles adversa. El juez municipal no va a desempeñar en tales condiciones una magistratura de justicia y equidad, sino que aspira a reforzar una situación política, sirviendo a los amigos y haciendo sentir el peso de su autoridad a los contrarios. Y bien se les podría perdonar a tales jueces la ignorancia de que de ordinario se resienten, si les animara la buena fe, pero de eso es precisamente de lo que carecen.»

¡Qué actuals son aquestes paraules! Apesar de haver transcorregut setze anys des de que's varen escriure, conserven la mateixa força que allavors, doncs semblants, per a no dir els mateixos, defectes s'observen. I es que'l poble ha progresat poc, molt poc, en costums polítics, doncs per a casi tots els que a ella es dediquen és un medi, o la usen com un medi per a fer carrera o per a medrar, no és un sacrifici, com diuen ells. Pot un formarse idea del nivell cultural del poble veient aquells polítics, conductors de multituds, incapços d'escriure una sola línia sens fer faltes d'ortografia, i ignorant del tot. Quina direcció poden portar? Envers quins destins condurà al poble? ¡Quina idea més pésima hi haurà que formar-se del poble que's deix dirigeix per una tal persona!

Aquests defectes de la justicia municipal i tants i tantíssims com tenen nostres lleis es precis fer-los populars per a que la gent, la massa, els coneixi, doncs aqueix coneixement, quan formi èstat, naixerà el remei que imposarà la reforma.

Apesar d'ésser excessivament democràtics, opinem que'l poble, nostre poble, no està lo suficientment il·lustrat per a que puga confiar-se-li missió tan important, com és la d'administrar justicia. Hem vist en articles precedents quicuns dels defectes, i en podríem citar més que omitim, en graça a la brevetat.

Així, doncs, no és d'extranyar que siguem partidaris de vincular l'administració de justicia en tots els seus ordres en funcionaris capacitats. Acceptant l'organització actual d'Espanya, sobre la que, si en cas, ja en pararem en articles successius, estimem que l'últim grau d'ella deurién

ésser els jutges municipals, emprò reduint el seu número; de manera, que en comptes de haver-ni un en cada municipi, s'en creés un en cada agrupació de vuit, deu o dotze municipis, segons la densitat de població, importància, etc., exigint-se per a desempenyar els càrrecs de jutge i secretari un títol acadèmic, uns exàmens i certa pràctica, amb remuneració tots dos de l'Estat, decorosa, i supressió dels adjunts i dels arancels, ampliant-se les facultats del jutge municipal en lo civil, fins assumptes de quantia de 2.500 pessetes.

Mentre s'no'n nombrin per a tal places a persones capacitades i en absolut independents de tota actuació política, la justicia municipal serà lo que ha sigut fins avui i, per desgracia, continua: un engranatge més d'aquesta màquinaria que oprimeix a Espanya i que s'anomena Política.

JURIS.

Véguen-se els nombres 186 i 187.

Intimes

I

Feia dies, mesos, anys que ton report arrapat en mi me omplienava d'ensomnis d'amor. Ta visió ha sigut renovada suara amb ardència, malgrat la fredor d'un hivern que gela fins els més indomits plans que de la terra mare rebreten com a ritme etern a la nova vida, com buscant el cel per a enmirallar-se, com cercant el sol revifador que fonenç el glaç els dongui caliu, que es vida, i trenquí aquest celatje trist d'hivern, d'aquest hivern que tot ho ha esmorthit, i, que ha fet per capricho de natura reaccionar amb nou braó un amor adormit ofegat, per impòsicions anti-naturals, anti-humanes. Per què no ha d'ésser lliure l'amor!

Si ningú pot esclavitzar-lo! Si quan més abatut sembla, més fort i impeuous se redreça!

Quan menys hi pensavem ha renascut. I sens donar-nos compte de com, una estreta abraçada ha ajuntat els llavis, resecs i febrosos d'es desitjos, libant el néctar deliciós de uns petons que are se han trobat, després de dies i anys de buscarse, de amenaçarse.

Me creus que l'amor era sols adormit dintre nostres cors?

Després de tant temps que sols els ulls se parlaven, he sentit esborronar-se ton cos, freqüent a freqüent de mon pit, i l'amor amb sacudides supremes ha triomfat.

Els desitjos, tant temps encadenats, tant temps continguts ho han arrebatat tot, perdurat per sempre més nostre amor esclatat en camp de neu, al ofegar-se el dia trist i frèt d'aquest hivern esmòrtidor de les ànimes sens amor.

J. D'AVIGNON.

◆ ◆ ◆

Sportives

Futbol

A causa de ècsés de original, no se ha pogut donar compte del curs del Campionat de Catalunya comarcal de 2.ª lliga; però avui en endavant, procurarem tindre al corrent a nostres lleïdors del curs del mateix.

Nostre club local «Gimnàstic», ha celebrat ja dos partits, l'un amb el «Villanova F. C.» i l'altre amb el «Deportiu» de Reus. Amb el primer empataren i amb el segon perdéren.

No volém parlar del primer, molt correcte, amb l'única particularitat que si al senyor Jové, de Reus, no se li ha gués acudit tirar un neutral frente a la porta del «Gimnàstic», la victòria hauria correspost a nostre club local. Però si del segon, que mereix alguns comentaris, que, per forts que signin, mai serán lo durs que's mereixen.

Tenim devant nostre un nombre de Foment i no sabem si posar-nos a riure o pendre-ho amb serio, lo que diu.

El «Gimnàstic», etern rival del «Deportiu» de Reus! Que's volen comparar a la categoria del «Barcelona» i «Es-

pañol? Oh es que sens donar-se'n compete afirmen que tota obra o empresa Tarragonina, la consideren rival de Reus i que per aquest sol fet, l'han de combatre legal o ilegalment?

Creiem que lo ultim es lo cert, i el partit celebrat el darrer diumenge ne's una bona prova.

Per fets passats i que no volém retreuer, ja que necessitaríem tot aquest número, el Club Gimnàstic acordá no anar més a la veïna ciutat a celebrar cap acte deportiu. Aquest acort, ha durat dos anys sens que's trenqués. La secció de Futbol, ha estat requerida moltes voltes per a que anés a celebrar partits amb tot aquest transcurs de tems, prometent amb ses cartes de demanda, de que nostres jugadors serien respectats i no se'ls faltarà en lo més mínim. No's volgueràt atendre pensant que no fos com el plor del llop sollicitant auxili de l'ovella, i amb el resultat del partit últim, ens demostraren tot hom, jugadors i públic, de que habiem obrat molt bé fins a diumenge últim, que per precipitació del Campionat tinguerem el malt acert d'anar-nos a posar a la gola del llop.

Comencém per la desatenció de no vindràns a rebre ningú de representació. Seguim pel fet d'haver acordat el Comité comarcal, que tots els socis del «Gimnàstic F. C.», presentant l'últim rebut, tindrien entrada gratis. Els senyors del «Deportiu» tingueren a bé creure lo contrari i cobraren dos rals a tot bicho vivent. Bueno.

Toca el refere Sr. Gimenez del «Villanova», el comens del partit. Surt el «Deportiu», se apoderen de la pilota els nostres, estacionant-se bona estona frent la porta de Garriga. Tres corners son tirats contra el «Deportiu» sense resultat. El públic impacient comença a llençar paraules dures contra el equip «Gimnàstic».

Animats i amonestats per el públic, la línia devantera avensa vers els dominis de Gasulla, aquest rebutja tot quant li tiren. En Rovira, creien que inutilitzant el porté serà l'única manera de fer passà goals, posa en joc una sèrie de cargues que'l públic de Reus aplauideix, i que són indignes i penades en els reglaments de futbol.

Qué, per què el jutje no les penaba? Ai pobret, si no les tenia totes!

En Gasulla, per no retirar-se, te de fer contraccions per alleujar-se dels tants rebuts. Mentre dura aquest estat, en Rovira profita un passe per marcar el primer goal a favor d'ells. Moments després en Gonzales, aprofitant una melee frent a la porta Tarragonina, marca el segon goal. En Gasulla, entre els crits i els cops, està desmoralitzat, volgut-se retirar. Més animat per alguns companys que han acudit prop de sa porta, desisteix de son propòsit.

Canya en Gibert de lloc passant a mitj centre i en Casas a devanter. Se tira un corner contra nostre equip sens resultat.

Passa la pilota al camp dels locals, i després d'una combinació magnífica, en Casas, d'un chut piramidal, entra el primer goal a la xarxa reusenca. Des de aquest moment s'están succeint baralles a tots indrets del camp entre tirios i troyanos. El partit també se agreixa de valent, acabant la primera part del partit amb el resultat de 2 a 1 a favor de Reus.

Comença la segona part amb domini alternat de vermells i blaus-negres. En Garriga ho fa bastant bé, però en Gasulla es porta com un heroe. Recobrada ja la calma per la presència de sos amics locals al vol de la porta, juga com te per costum, deixant admirats als reusencs que no saben dir sinó: que porta pell de serp? Les defenses i mitjans aguanten lo inaguantible, cargues ilegals, trabetes, trompades, insults, amb la paciencia de Jop aguanten el partit de la manera que poden. Domini nostre i amb un centre metòdic de Sanromà, en Godall, d'una oportunitatíssima canonada de les seves, marca el goal d'empat.

Allí fué troya. Veient quell carro els va per mal camí, se acaba la legalitat, la raó i la voluntat del jutje. Aquest es més mort que viu i supedita-

tat a la voluntat dels locals, no més pita lo que a be ells tenen. Jugadors que increben als linesmen, disputes entre equipiers i galetes entre el públic. Soldats de caball i d'infanteria tenen d'intervindre per a posar pau.

Els nostres fan esforços per a defensar-sedel'avalanche descabellada dels locals. Pita en Gimenez unes mans que fetes pel Deportiu son tirades en contra nostra frent a la porta; se origina una melee d'aquest fet frent el marc tarragoní, i després d'haverhi hagut una sèrie d'obsides i mans que'l jutje no pita per pò, no per que no les veïs, entra la pilota sola vers a goal, tocant al caire del pal dret i entrant a ratlla de goal en el pal oposat. En Gasulla corre vers a la dreta quan la pilota ja ha corregut a la part contraria, i aleshores, per no perdre la costum, en Fort i en Rovira s'abraonen sens tò ni só damunt de Gasulla, caient els tres aparatosament al fons de la xarxa i junts amb ells dos individus de tropa que contemplaven el partit fora la xarxa.

Crits i.... més crits, celebren el fet, més que el goal, que molts no han vist.

Poc després, amb una descomposició completa de lo que es el futbol, acaba el partit.

Els nostres, tots, complertament tots, feren més de lo que podien.

Els locals, tots, complertament tots, per sapigué lo que feren se tenia que ésser al camp, doncs que la ploma no vol escriurer-ho.

Diu en Neofit, en sa ressenya del partit, en Foment, que «en Garriga ens demostra ésser el mellor porter de la província i.... què volen dir aquells punts suspensius? De Reus, París i Londres? Segons de que.... potser sí.

Recomano, com el senyor Neofit, que la Federació o Comité comarcal tingui molt en compte al nomenar el referees, de què siguin homes que no's deixin acobardir i jutjin a plaer del president d'un dels clubs contendents. ¿Oí senyor president del «Deportivo F. C.»?

Olimpic.

La sessió municipal del dia 24

L'expectació que desperta entre'l nostre poble les sessions municipals es gran, creix de dia en dia. Escarnit, burlat infinitat de vegades i fins maltractat per una majoria carbo-conservadora, aquet, no cerca altra cosa que una completa reparació, que no volen donar-li. La majoria d'air, minoria avui, ja que la major part dels que la compoén no concorren a les sessions, abusant dels càrrecs que per la força dels vots i a espalles del poble varen conferir-se, no pugnen continguir amb la seva ignominiosa obra de enderrocamènt i de vergonyes i veient la seva mort pròxima, no paren un sol moment de sembrar per arreu agravis i injurias recurrent a medis fills del despit amb el sol motiu de ferir, als que afortunadament estan a un nivell molt més elevat del punt aont poden arribar les seves flexes. Juguen amb foc i la conseqüència més llògica es la de que es cremin.

Es aprovada la proposició amb el vot en contra dels carbo-conservadors, D. Lope i del president, jaixó que afirmà en la primera sessió que votaria sempre amb la majoria! Quin concepte té el mentat senyor, de la seva paraula? El nostre no cal mencionar-lo.

Ans de la votació el senyor president fà llegir un escrit en el que retira el vot que donà en la passada sessió a la proposició del Sr. Ventosa.

El Sr. Oliva diu al Sr. Prat que per les minories no té cap autoritat i amb lo que's veu, tampoc en té amb les majories quan l'abandonen.

El Sr. Vallvé, referint-se a les paraules pronunciades anteriorment per el president, diu que no vol ésser responsable de desordres, doncs ell es dirigeix als regidors i protesta, i vol que consti amb acta, el que siga i precisament el que deu vetllar per l'ordre el que amenaça. Si el seu únic fi, exposa, es procesarnos, nombri una comissió per a fer-ho. Els promovedors de escàndol no som nosaltres, es S. S. que ocupa un lloc que no vol el poble. (Grans aplaudiments).

Continua dient que després de haver sigut eliminades les minories de les comissions, es troben avui que tenen que fer tota la feina, donant-se'l cas vergonyós de que un dictamen de Governació sobre una reclamació que dirigeixen varis veïns que careixen de llum (ganancies de la Canadenc) vinga al saló de sessions amb la sola firma de Don Lope i aquesta posada pocs moments avants.

Acava atacant durament a la Canadenc i als firmants del contracte i reclamant siga exigir a la mentada empresa tinga un representant, com diu el contracte, en aquesta cintat a qui puguen ésser dirigides les reclamacions.

Mentre s'està procedint a la lectura d'un nou dictamen, l'alcalde, pretextant escàndol en el públic, aixeca la sessió sens atendre les protestes dels concejals. El públic, indignat, menaça invadir els escons, armant-se un gran escàndol. Els àmols estan excitatissims, tenint que intervindeixen els regidors per a que abandonin el local, com així ho fan.

El fet no necessita cap comentari. Fins a la següent.

**

Heus aquí la proposició a que hem fet referència i que torna a son lloc la feia en la avant passada sessió, i que els eterns ardits del cacic Prat havia canviat la finalitat per a la que fou presentada:

XACOLATE ORTHÍ - TARRAGONA

PRODUCTE PUR i de PRIMA CALITAT: El més RIC EN CACAO: Aliment NUTRITIU per excelència

EXCM. SENYOR:

Els Regidors que sotscriuen, firmants i votants de la proposició presentada, discutida i aprobada en la memorable sessió del dia disset del corrent mes,

ATENTENT,

1. A que l'esperit i la lletra d'aquesta proposició, han sigut maliciosament desconeguts i contrariats per l'Alcalde D. Josep Prat i Prats, amb el pretext de cumplimentar l'acort municipal que inicia l'enderrocament de la seva obra.

2. A que l'esperit i la lletra de nostre proposició no deixen lloc al més petit dupte de que nostre únic propòsit, i el de l'Ajuntament al aprovar-la, no era altre quel de sentar ben clarament el criteri d'anular i esborrar la obra immoral del nepotisme i favoritisme, realitzada en quasi bé tots els rams de l'administració municipal i, molt particularment en els nomenaments de empleats «densà que la majoria de l'Ajuntament està formada per un bloc de Regidors que perteneixen als partits conservador i absolutista o jaumí», com textualment se llegeix en dita proposició.

3. A que no sols no tenim cap inconvenient en acceptar totes les conseqüències llògiques de nostre proposició, respecte als empleats compresos en ella, o sigui els nomenats avans del 24 de maig de 1914 en que començà la llarga i vergonyosa sèrie de nomenaments de parents de Regidors conservadors i absolutistes, sino que proclamem la igualtat de tots devant la Moral, base de nostre proposició, sense mirar a les persones, ni menys a que, com la causa de la separació no afecta ni a la capacitat i a la moralitat dels empleats, l'Ajuntament en us del seu perfecte dret, podrà readmetre a no als mateixos que separen, si per sa conducta i mèrits s'en fan mereixedors, si no hi concorre actualment la dita incompatibilitat del parentiu amb algun Regidor.

4. A que en la proposició i subsequent acort municipal no's parla de la separació de cap empleat municipal, sinó que, per lo contrari, ve a establir-se que continuarán en els seus llocs, car en el extrem tercer s'estableix, li-

teralment que, «mentres no siguin anulats els nomenaments a què se refereix el paràgraf anterior, cap Regidor pugui formar part de les que depen-deixi un empleat parent seu... etc.», de quals paraules se'n desprén, que no obstant i coneix l'article 83 de la llei Municipal, cap de nosaltres volgué autoritzar a l'Alcalde per a que immediatament, per si mateix i a espesses de la Corporació, precedint, com de costum, dictatorialment, pogués arribar a destituir empleats de l'Ajuntament en plé període electoral, amb l'avant de haver fet les destitucions o cessantes sens publicar llur causa en el Butlletí Oficial, com mana la llei.

5. A que parcialitat i desig de fer mal de l'Alcalde, més que el cumplimentar l'acort municipal, el demostrarà el Sr. Prat al no cuidar-se mes que de perturbar als empleats i a llurs famílies, per a crear animositats contra nosaltres, i descuidar en absolut lo únic que devia ser immediatament executiu, xò és, el redactar i elevar al Sr. Ministre de la Governació una exposició pregant-li que, en la propera reforma de la Llei Municipal, s'hi inclogui la incompatibilitat, base de nostra proposició, ja que dita exposició demanarem que's fés amb URGENCIA.

6. A que tant el sotscrits com els demés votants de la proposició no han tingut mai ni el més remot propòsit de infringir cap llei, a pesar dels més exemplars donats pels regidors absolutistes i conservadors, ja que el propòsit era el de que, passades les eleccions, se procedís a instruir els corresponents expedients, escoltant als interessats, i després de les degudes justificacions, confirmar o revocar, en plé consistori els respectius nomenaments, propòsits que l'Alcalde Sr. Prat ha volgut impossibilitar amb ses presses interessades i no fonamentades en el noble desig de procurar el bé i la pau dels ciutadans de Tarragona.

Per aitals motius, amb prèvia declaració d'URGENT proposen que l'excellèntissim Ajuntament prengui els següents acorts:

1. Que ha vist amb profon disgust i REVOGA, deixant-los sens cap valor ni efecte, els actes realitzats i dis-

posicions preses per l'Alcalde D. Josep Prat i Prats, amb el pretext de cumplimentar l'acort pres per la Corporació en la sessió celebrada el 17 del actual, referent a nomenaments d'empleats municipals, declinant en ell tota la responsabilitat en que, per dits actes, disposicions i acorts d'Alcalde pugui haver incorregut, tota vegada que, essent dit acort municipal una norma o regla a seguir reflexivament, sempre dintre la Llei municipal, més no un manament executiu a l'acte per l'Alcalde, aquest no podia realitzar-lo sens altres acorts complementaris que prengués l'Ajuntament.

2. Que, com a conseqüència de l'anterior acort, siguin immediatament reposats en els seus càrrecs tots els empleats municipals tant injustament separats per l'Alcalde, sens cap excepció, abonant-se a dits senyors la integritat dels seus habers.

3. Que després del període electoral, amb l'imprevisible intervenció d'una comissió especial de Regidors, que oportunament nomenarà el Consistori, se procedirà a l'incoació dels expedients que s'estimin necessaris, a fi de acreditar legalment qui son els empleats municipals compresos en l'esperit de l'acort, i, en vista de les proves recollides, amb els deguts requisits, se proposarà a l'Ajuntament la revocació dels acorts consistorials fent els nomenaments, a sa confirmació i ratificació quan procedeixi.

4. Que's compleixi sens dilació l'extrem quart de l'acort del 17 de gener, qual urgença, a pesar de consignar-se expressament, ha sigut desatesa fins avui.

Palau de l'Ajuntament vintiú de gener de mil noucents divuit.

♦ ♦ ♦

Inauguració de l'Escola de Gramàtica catalana a la Normal de Mestres

Tarragona posseeix ja una càtedra oficial de Gramàtica catalana, tal com desitjava. La nostra aspiració ha sigut satisfet gràcies a l'iniciativa de la meritíssima Societat Protectora de l'ensenyància catalana i els seus delegats en aquesta ciutat, als que felicitem.

La sessió inaugural sencilla, sens ostentació de cap classe, fou un acte hermós al que hi varen concorrer prestigiosos elements tarragonins entre els que hi veigerem al president de la Diputació senyor Lloret, al regidor senyor Gelabert, al Director de la Normal senyor Sancho, al professor del Institut senyor Holguera, els senyors Nel-lo, Vidal, Soler i Bofarull, president, secretari i vocals de la Junta local de la Protectora, el president del Orfeó senyor Mallol i altres que sentim no recordar. El públic omplenia l'local. Cedida la presidència al senyor Lloret, fà us de la paraula per a manifestar que sent una viva i íntima satisfacció d'ésser l'encarregat de donar començ al primer curs de la càtedra de Gramàtica catalana. Nosaltres, diu,

no hem pogut tindrer la honra que tindran els d'avui, de que ens ensenyin la llengua literaria, le varen tenir que aprendre al calor de la llar, per això la única aspiració era'l crear escoles. El que aquesta siga una realitat precisament avui que ocupa la presidència de la Diputació i quan tot just deix el seu esclavatge per a nacionalitzar-se, m'ompla de joia. Em felicito i així també ho faix a l'entitat Protectora, a l'Ajuntament, al Director de la Normal que ha obert les portes per a acollir-la, a tots en general i al senyor Galés qui amb tan entusiasme, es l'encarregat de desempenyar-la. (Applaudiments).

El senyor Galés després de remarciar lo dit per el president, amb paraula facil i fent gala d'un profond estudi de la materia, comença la primera lliçó, fent història del desenvolupament de la nostra llengua des de el seu naixement fins avui dia, rebent mostres d'aprovació per part dels oients.

Amb grans aplausos acava'l acte que no per modest ha deixat d'ésser hermós.

NOVES

Amb atenta comunicació se'n fa saber la constitució de la Junta de

Govern del «Colegio Médico Obligatorio de la Provincia de Tarragona» que ho és de la següent manera: President, En Lluís Soler; Vicepresident, En Ramón Barceló; Secretari, N'Ignasi de Llorens; Tresorer, En Manuel Capell; Comptador, N'Agustí Soler; Vocal-Bibliotecari, N'Angel Rabadà, i Vocal-Vicesecretari, N'Antoni Artal.

La Societat de oficials boters se reunió darrerament i acordà telegrafiajar al Govern demandant activi als contractes comercials amb França, Anglaterra i els Estats Units, doncs que la manca de exportació té paralitzat el moviment de nostre port, el qual, com tothom sab, és qui dona vida a nostra ciutat.

La esposa de nostre bon amic i company En Joan Pedrol ha deslliurat amb tota felicitat un hermós noi, continuant amb perfecte estat tan la mare com el fill; de lo que's alegrém molt adreçant nostre felicitació als novells pares.

Orfeó Tarragoní

Se convoca als senyors socis protectors i cantaires de l'«Orfeó Tarragoní» a la Junta General ordinaria que tindrà lloc el propí-vinent diumenge, dia 27 de l'actual, a les cinc de la tarda, en nostre hostatge, recomanant-se la mes puntual assistència.

Tarragona 24 de gener de 1918.— P. A. del C. D.: El Secretari, Josep Vidal i Ras.

Casa Llauroado

San Agustí, 19

Rebudes les novitats de la present temporada.

OCASSIÓ: 300 ABRICS per a homes a meitat de son valor.

CONFITERIA i COLMADO

“LA SARAH BERNHARD”

= DE =

LLUIS RIOLA

Capses per a bomboneria fina : Serveis per a bodes i lonxs

ESPECIALITAT EN NATILLA (CHANTILLY)

S. Agustí, 19 i Agustí, 2 - Telèfon 195

TARRAGONA

American Gentleman & Ladies Tailor
ASTRERIA DE
Josep Rovira Cardona

SANT AGUSTÍ, 13 — TARRAGONA

Aquesta casa reb constantment les millors telles i figurins de la moda, garantitzant el tall i confecció tant per a senyores com per a homes.

Compleix assortit de gènres del país i estrangers a propòsit per a totes estacions - Primera casa a Tarragona pel seu esmerat tall i confecció. ELSA CASA QUE SERVEIX MILLOR I MES ECONOMIC

GRAN TALLER FOTOGRÀFIC

DE

M. MARSAL

RETRATS : TARJES POSTALS :

REPRODUCCIONS : AMPLIACIONS EN

NEGRE I COLORS PER PROCEDIMENTS

INALTERABLES

Rambla Castellar, 36 -Tarragona

CLÍNICA VETERINARIA

I TALLER DE CONSTRUCCIÓ

— DE —

POMPEU VALL

NOVA DE S. FRUCTRÓS, 3

TARRAGONA

Fàbregas i Recasens

Banquers

Valors :: Cupons :: Borsa :: Canvi :: Gires

Rambla dels Estudis, 4 :: Barcelona

Antigua Cerralleria

Vda. de Baldomer Baró

Plaça del Rei, núms. 7 i 10

Se construeixen tota classe de panys de seguretat, báscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., baix la direcció den Pau Ruiz

BAR-NIN

LA BATERIA

Antic establiment, el més acreditat, tant per la pureza de ses licors, vins i refrescos, com per la llimpiesa i esmero amb que se serveixen.

Begudes del país i estrangeres : Surtidissim buffet :

Escullit i extens repertori de piano elèctric

Tot instalat a la moderna

JOSEP NIN — RAMBLA SANT JOAN, 39

TELÉFON, 273 — TARRAGONA

Mendez Núñez, 6, ent.

TARRAGONA

Ferreteria Mallol

Bateria de cuina — Eines de totes classes
Articles per a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos

Articles per a Sport

SANT AGUSTÍ, 9 i 11-TARRAGONA

LÍNIA REGULAR -
DE GRANS VAPORS

Ibarra & C. (S. en C.) SEVILLA

Tots els dijous sortida fixa per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz, Huelva, Sevilla (admitint càrrega amb coneixement directe per a Ayamonte i Isla Cristina, amb transbord a Cadiz o Huelva, (segons convinga al interessat). Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes i San Sebastián. Quinzenalment admet càrrega per a Motril.

Servei ràpid eventual per al Nord d'Espanya, amb escala als ports de Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleant sols 14 dies en el viatge.

Se expedeix coneixement directe per a Luarca i San Esteban de Pravia amb transbord al vapor *Luarca n.º 3*, i per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa Denain & d'Anzin.

VIATGES EXTRAORDINARIS A PALMA DE MALLORCA

Per a la Costa d'Espanya

PRÓXIMES SURTIDES

Gener, 10, VAPOR "CABO SAN ANTONIO"

Gener, 17, VAPOR "CORONA"

Per a més informes al Consignatari D. Marian Peres.-Reial, 32 - Teléfon, 45 - TARRAGONA

Per a Cete i Marsella

Vins i Aperitius BATALLA, Societat Anònima

GRANS MAGAZINS
Las Baleares

Sabateria: Sombrereria: Camiseria: Corbateria: Géneros de punt: Especialitat i grans existències en mitjes i mitjons.

ROBA BLANCA PREU FITXO

TELEFON 416

La Nación SOCIETAT ANÒNIMA
DE CUPONS

DOMICILI SOCIAL:

L'objecte d'aquesta Societat es facilitar l'estalvi gratuït a totes aquelles persones que efectúin les seves compres en els establiments que regalen Cupons LA NACION. Per cada 25 céntims de gasto que's fassí se té dret a un cupó. Aquests cupons se van aferrant en les llibretes que a l'efecte fàcil els mateixos establiments i una volta plena, LA NACION abona al portador de la mateixa 5 pessetes en metàlico, una llibreta amb 24 cupons i un número per a un dels sortejos de tres regals que s'efectuen cada mes. Aquest regals son de un valor mínim de 250, 150 i 100 ptes.

Establiments que regalen cupons LA NACION, a Tarragona:

COMESTIBLES: Guinea Espanola, B. Misericòrdia, 4—D. Josep Llort, Unió, 12—D. Lluís Constantí, Merceria, 3. — LLETERIES: D. Josep Puig, August, 21. — CARNICERIES: D. Rosa Rodríguez, Mercat Central, lloc núm. 18—D. Joan Bordas, Mercat Central, lloc núm. 9—D. Teresa Rodríguez (Serrallo).—D. Justi Palacios, Mercat Central, lloc núm. 57.—D. B. N., Mercat del Port, lloc núm. 17. — SOMBRERERIA I GORRES: Don Ramón Aloguín, Unió, 20.—NOVETATS: D. Manuel Llauradó, Sant Agustí, 19.—PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI: D. Agustí Pérez, Comte de Rius, 26.—MERCERIA I PERFUMERIA: «Siempre barato», Comte de Rius, 26.—VINS I LICORS: D. Josep Martí, Unió, 21.—Josep Rió, Baixada de la Pescateria, 13 (Servei a domicili)—FOTOGRAFIA: Marsal, Rambla de Castellar, 36.—TOCINERIA: D. Josep Llort, Unió, 12.—PLANCHADO «HISPANIA», Carrer Apodaca, 9 i Nova de S. Pau, 4.—TINTORERIA TREU-TAQUES: «La Reusense», Baixada de la Pescateria 21.

Marqués del Duero,
núm. 202 al 208
Teléfon H. 177
BARCELONA:

Avans de comprar cap
trajo FICSEU-VOS en
els APARADORS de la

SASTRERIA
Francesc Gabriel
TRAJOS A MIDA
des de

40 pessetes
14, Plaça de la Font, 14

Hotel
Internacional
Confort modern
COMTE DE RIUS, 17
I AUGUST, 26
TARRAGONA

HIMALAYA
El rei dels
licors estomacals
FABRICANTS:
Fills de Joan Vilà Granada
MARCÀ REGISTRADA
Gran Diploma d'Honor
en l'Exposició
de Buenos Aires
Demàrreu en els cafès
i pasteleries
Indicat per a casaments,
batxets i banquets

Fàbrica de Braguers i
de Aparatos Ortopedics
(TRENCACTS)
EL BRAGUER ARTICULAR-
REGULADOR sistema MONTSE-
RRAT es el més pràctic i modern
per a la retenció i curació de les
herries per cròniques i rebels
que siguin.
Grans existències de BRA-
GUERETS DE GOMA per a la
radical curació de les herries de
la infància i tot lo concerneut a
Cirurgia i Ortopèdia.
Especialitat
EN LA CONSTRUCCIÓ DE
FALESIES VENTRALS

Casa Montserrat
UNIÓN, 34 TARRAGONA

COLMADO
CENTRAL
— DE —
Frederic Miret
Fruites fresques, embu-
tits, fiambres, conserves
vins, xampany i tota
classe de comestibles.

Unió, 28 : TARRAGONA
TELEFON 245

Instalacions
— DE —
Electricitat i aigua
— DE —
Lampisteria en general
Timbres — Telèfons
Material Elèctric
Antón Montesinos
Apodaca, 27
TELEFON 324
TARRAGONA

STOCK
Michelin i Dunlop
Accesoris i pees soltes per a
Bicicletes, Motocicletes
i Automovils
Oils lubrificants, betzines i bu-
ties — Vulcanització i venda
de neumàtics i càmara per a
tota classe d'Autos
Despaix i Exposició: Master J.C.
Unió, 32 :: Telèfon 259
Garage
TARRAGONA

Casa Lliteras
Recomana al públic
sos acreditats Cafés
Torrefacció diaria
Gran assortit de arti-
cles del ram de ultra-
marins.
Garantia absoluta amb
la qualitat dels seus
gèneros.
Servei a domicili
MAJOR, 3
TELÉFON 241
TARRAGONA

Societat de socors mutuials
TARRAGONA I SA PROVINCIA
dels cassos de malaltia, velesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: DR. RABADA

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7 — TARRAGONA

Menjadors del Jardí
de Francisco López
AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16
TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 150 pessetes en
endavant i a la carta.
Hospedançs per temporada a preus con-
vencionals.
Habitacions amb llum elèctrica

CLÍNICA I CONSULTORI
PER A LES MALALTIES DE LA DONA
Víes urinàries. Cirurgia operatoria, parts electroteràpia i anàlisis micro-químic d'orina i
productes patològics. Sero Reacció de Wassermann. — Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓN DEL DR. RABADA
Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del
Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona
Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7 — Per a oberts, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.
Per a els pobres, franca dilluns, dimecres i dissabte de 12 i mitja a 1 i mitja nit.
Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

MOSTELLE
(RAIMOST)
Suc de raïms sense alcohol
The Grape, Juice C. L.
Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic
Un excelent refresc
El millor aliment en les malalties
i convalescència
Se ven per tot arreu

Sastreria
Novitat
— DE —
Lluís Montserrat

PORTALET, 1
PLASSA DE LA FONT, 51
TARRAGONA

Petit Versalles
Bar de Moda
Refrescos-Café-Licors-Dolços
Explendit servei
de Restaurant:

Piano elèctric - Overt dia i nit
Rambla S. Joan, 1.º 49
Telefon, 242
Tarragona

Per a bons
EMBUTITS
— de —
totes menes
— a la —
TOCINERIA

— de —
Antoni Ventura
UNIÓN, 11
Tarragona

PAPERERIA
I EFECTES D'ESCRITORI
Joan M. Piñol
Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit de llibres ratllats de totes menes i tamans: Escribanies: Plumes Stilogràfiques: Pesa-cartes: Copiadors, etc.
Gran novedat en pitja papers amb rellotje veritat
Postals de totes menes i albums per a les mateixes
PREUS SUMAMENT BARATOS

Unió, 1 - arragona